

**»DYRETS BILLEDE« OG  
»GUDS BILLEDE«**

**Copyright  
by  
Martinus åndsvidenskabelige institut**

## 1. KAPITEL

Forskellen på „dyr“ og „menneske“ bedømmes af ufærdige mennesker mere efter organismen eller legemet end efter mentaliteten og væremåden

På Jordens kontinenter, i dens oceaner og atmosfære udfolder der sig en mangfoldighed af liv. Liv tilkendegiver sig ved manifestation eller skabelse. Denne afslører igen bevidsthed og den heraf følgende væremåde. Denne væremåde bliver det fundamentale kendemærke, ved hvilket man kan bedømme de levende væseners sjælelige og åndelige kapacitet. Men menneskenes bedømmelse af denne kapacitet bliver endnu ikke i særlig grad skabt ud fra væsenernes væremåde, men derimod mere ud fra deres kropslige eller legemlige side. Ud fra den-

ne kropslige bedømmelse skelner de stærkt imellem „dyr” og „mennesker” og får derved en højst ufuldkommen bedømmelse af menneskene.

## 2. KAPITEL

Det er fejlagtigt at tro, at det levende væsen er blevet til et virkeligt „menneske”, fordi det har fået det nuværende menneskelegeme

Det er rigtigt, at det menneskelige fysiske legeme adskiller sig stærkt fra dyrenes legemer, men det er meget fejlagtigt at tro, at det levende væsen er blevet et virkeligt „menneske”, fordi det har fået menneskelegeme. Ja, det jordiske, fysiske menneskelegeme er ikke engang det rigtige menneskelegeme. Kosmisk set adskiller det nuværende fysiske menneskelegeme sig kun fra dyrelegemerne derved, at det udgør et redskab, i kraft af hvilket dyret kan udvikle sig til at blive et rigtigt menneske. Når

det har nået dette mål, behøver det ikke mere dette grove, fysiske legeme for sin manifestation. Det kan da på en helt anden måde åbenbare sin væremåde, nemlig ved materialisation og dematerialisation. Det behøver da ikke mere at skulle fødes af kvinder eller gennemgå nogen dødsproces. Menså langt er menneskene på Jorden endnu ikke nået. Det de i særlig grad har opnået, er dette at blive kaldt „mennesker”. Men som før nævnt kan menneskene være meget langt fra at være virkelige mennesker, selv om de har fået navnet „menneske” .

### 3. KAPITEL

Mennesket i „Guds billede efter hans lignelse” er det samme som mennesket i Guds væremåde

Hvad er da et „menneske” ? Selve begrebet menneske er udtryk for den væsenstilstand, der er målet for alle levende væseners udvikling. Det er dette mål, der i Bibelen er

udtrykt som „Guds billede efter hans lignelse”. „Guds billede” er igen det samme som Guds væremåde, Guds væremåde erkendes igennem alle naturens skabelsesprocesser. Da hver eneste af disse i henhold til de kosmiske analyser i sit slutfacit urokkeligt er til glæde og velsignelse for levende væsener, bliver Guds væremåde således det samme som den absolutte kærlighed. Det fuldkomne menneske i Guds billede er altså et væsen, der udelukkende er til glæde og velsignelse for levende væsener. Det stråler kærlighedens lys, varme og visdom ud til alt og alle. Kun på denne måde kan det være i „Guds billede efter hans lignelse”. Målt med dette mål er de jordiske mennesker endnu meget langt fra at være virkelige eller færdige mennesker.

#### 4. KAPITEL

Det „dyriske“ i det ufærdige  
jordiske menneskes mentalitet  
og væremåde

Men når de jordiske mennesker ikke er „mennesker“, hvad er de da? I de bevidsthedsfelter og væremåder, i hvilke de ikke er „menneskelige“, kan de kun være „dyriske“. De er kun til glæde og velsignelse for dem selv mere eller mindre på andres bekostning, andres savn og lidelser. Men da denne velsignelse ikke kan undgå at blive til forbandelse for dem selv i deres nuværende eller kommende liv, styrer de altså deres væremåde i blinde. De styrer lige imod kommende virkninger af de ulykker og lidelser, de med deres egoistiske væremåde påfører andre væsener. Og er det ikke netop denne tåbelige, ulykkebringende væremåde, menneskene i stor udstrækning i dag ligger under for?

Er det ikke således, at mennesker lyver for mennesker, mennesker bedrager mennesker, mennesker undertrykker, piner og plager mennesker, mennesker torterer,

myrder og dræber mennesker, mennesker ringeagter mennesker, mennesker bagtaler mennesker, mennesker bliver misundelige, skinsyge og jaloux på mennesker, mennesker hader, håner og spotter mennesker, mennesker røver og udplyndrer mennesker, mennesker nærer brødnid over for mennesker, mennesker udslætter med skrækkelige helvedesvåben andre mennesker og deres byer og kulturgoder, menneskene har forstærket deres mord-, drabs- og ødelæggelsessevne millioner af gange over for andre mennesker.

Hvordan skal der blive fred, sympati og glæde imellem menneskene i et sådant samfund? Er ikke netop menneskene i krig med menneskene, er ikke alle i krig med alle i en sådan væremåde? Hvordan skulle det kunne være anderledes? Hvordan stiller alle disse mennesker sig til princippet at være til glæde og velsignelse for alt, hvad man kommer i berøring med? Er det ikke således, at de ikke vil se på menneskeheden fra dette høje kosmiske stadium, der giver et fuldkomment overblik over menneskehedens situation? Men når de ikke vil se menneskehedens situation fra det sta-



dium, hvordan skal de da komme til at se andre store foreteelser, der er med til at afsløre livsmysteriets løsning og kun kan ses fra det samme overliggende stadium?

## 5. KAPITEL

Når dyret dræber og mennesket dræber - når dyret æder andre levende væseners kød, og mennesket æder andre levende væseners kød - o. s. v.

At denne menneskenes mentale sfære er i familie med dyrenes mentale sfære, kan vi ikke komme bort fra. Dyrene dræber også dyr. Dyrene bliver også skinsyge eller jaloux på dyrene. Dyrene kan også camouflere og narre dyrene. Dyrene er egoistiske og søger deres eget over for andre dyr. Når et dyr dræber et levende væsen, og et menneske dræber et levende væsen, hvilken forskel er der så på mennesket og dyret? Når et dyr lever af andre levende væseners kød, og et menneske lever af andre levende

væseners kød, hvilken forskel er der da på mennesket og dyret? Når dyret hader og forfølger et andet levende væsen, og mennesket hader og forfølger et andet levende væsen, hvilken forskel er der da på mennesket og dyret? Når dyret kan blive skinsygt eller jaloux på et andet levende væsen, og mennesket kan blive skinsygt og jaloux på et andet levende væsen, hvilken forskel er der da på mennesket og dyret? Når dyrene parrer sig og avler unger, og menneskene parrer sig og får børn, hvilken forskel er der da på mennesket og dyret? Når dyrene må føde deres unger med smerte og menneskene må føde deres børn med smerte, hvilken forskel er der da på mennesket og dyret? Når dyrene må leve i en kamp for det daglige brød, og menneskene må leve i en kamp for det daglige brød, hvilken forskel er der da på menneskene og dyrene? Når dyrene lever i krig med hverandre og menneskene lever i krig med hverandre, hvilken forskel er der da på menneskene og dyrene?

Jeg kan ikke se, at der er nogen forskel. Et mord er jo et mord, had og forfølgelse er had og forfølgelse, misundelse og skin-

syge er misundelse og skinsyge, ligegyldigt hvem der så end er ophav til disse foreteelser. Om disse ophav har et menneskelegeme eller et dyrelegeme forandrer jo ikke disse handlingers natur. Denne natur er dyrisk. Den bliver ikke menneskelig, fordi et „menneske” udfører den, men mennesket bliver derimod dyrisk, når det betjener sig af en sådan væremåde. Vi ser her, at det fritager ikke mennesket fra at være et „dyr”, selv om det har et „menneskelegeme”. Når man som menneske lever på samme måde som dyret, er man ikke i denne væremåde et „menneske”, men et „dyr”. At leve i dyrets væremåde er at leve i „dyrets billede”. „Dyrets billede” er en modsætning til „Guds billede”.

## 6. KAPITEL

### Menneskene formede Guddommen i „dyrets billede”

Menneskene må således her lære at forstå, at de ikke kan være „menneske” i de tankefærer, der får dem til at hade og forfølge, får dem til at føre krig, får dem til at leve af andre væseners kød, får dem til mere eller mindre at være til frygt, sorg og bekymring for deres omgivelser.

Men selv om menneskene således mere eller mindre lever i „dyrets billede”, er der alligevel en forskel på mennesket og dyret. I mennesket er der for længst begyndt at vokse nye evner frem, der gør det meget overlegent over for dyrene. Disse nye evner er hovedsageligt primitiv følelse, der afføder stærke egoistiske begær, og intelligensen, der sætter mennesket i stand til at finde veje frem til deres egoistiske begærs tilfredsstillelse. Derfor står det jordiske menneske himmelhøjt hævet over dyret i viden og kunnen med hensyn til udfoldelse af den dyriske natur. Til de nye evner hørte også det religiøse instinkt.

Dette affødte efterhånden troen på et forsyn, guder og djævløse for til sidst at afføde troen på én sand Guddom. Men hele denne religiøse side blev i virkeligheden formet i den dyriske mentalitets favør. Denne guddom formedes af menneskene i større eller mindre grad i deres eget billede, hvilket vil sige i dyrets billede. Denne guddom både hævdede og straffede „syndere“. Denne guddom levede endog på en måde i krig med en anden kosmisk stormagt, nemlig djævelen.

## 7. KAPITEL

Dyrets evne til at camouflere og menneskets evne til at camouflere. Hvad er forretningsverdenen med sit gigantiske reklameområde andet end genial camouflage?

Menden voksende intelligens har for længst bevirket og bevirker stadig store frafald fra troen på og dyrkelsen af denne guddom. Disse frafaldne kender vi under begrebet

„materialister”. De tror ikke på nogen guddom. De søger kun realistisk viden. Men da kosmisk viden eller videnskab ikke kan tilregnes ved blot og bar intelligensmæssig forskning, men kun igennem intuitionsevnen, og de endnu ikke har denne udviklet, er disse mennesker således nødsaget til at være gudløse. Men i kraft af deres intelligens har de givet menneskene et overordentligt stort herredømme over materien. Da de endnu, som vi allerede i det foranstående har set, har et stort mentalt område, der er dyrisk, er denne store materielle viden og kunnen taget i den dyriske mentalitets tjeneste.

Menneskene har mangfoldiggjort deres evne til at dræbe og ødelægge. Hvad er fortidens flitsbue mod det tyvende århundredes atom- og brintbomber? Hvad er dyrenes naturlige camouflager imod den camouflager, menneskene med deres intelligens er i stand til at præstere omkring forretningsverdens isprængte oceaner af svindel og bedrag, men igennem strålende reklamer i film og plakater og pragtfulde farvebilleder udskreget næsten som kulminerende kærlighed over for kunderne?

Hvad er pengesystemet? Er det ikke fra oprindeligt at være et naturligt byttemiddel blevet til et kolossalt middel, ved hvilket den kloge totalt kan udnytte den mindre kloge, bringe ham til ruin og selvmord? Er det ikke et middel for den kloge til i allerhøjeste grad at kunne leve højt på andres bekostning, blive fritaget for at yde virkeligt arbejde? Er det ikke et middel, ved hvilket millioner af mennesker lever en overdådig luksustilværelse uden at yde noget som helst nyttigt arbejde for menneskeheden?

Tror man, det er menneskelige følelser eller tankearter, der får dem til i så stor en udstrækning at leve på overtroen, at man ikke kan leve uden at skulle æde kød?

Tror man ligeledes, at det er en menneskelig tendens, der får menneskene til at opdrætte millioner og atter millioner af dyr for at føre dem til slagterier, blot for at tjene penge på disse små væseners henrettelser?

Tror man, det er en menneskelig tendens, der får menneskene til at oprette de mange pelsfarme og her opdrætte dyr i

fangenskab blot for at tjene de mange penge, som uvidende mennesker hellere end gerne giver for de unge dyrs pelse for dermed at kunne opfylde et tåbeligt modelunes krav? I sandhed, disse mennesker vandrer trygt der, hvor engle ikke tør træde.

## 8. KAPITEL

Det er ikke en livsbetingelse for mennesket at spise andre animalske væseners kød, ligesom det heller ikke er en livsbetingelse at klæde sig i animalske pelse og derved blive årsag til drab på dyr

Det er absolut ikke nogen livsbetingelse for menneskene at skulle spise animalsk føde, tværtimod. Jo mere udviklet et menneske bliver, desto mere usund og sygdomsbefordrende bliver denne føde for dette væsen. Ligeledes er det absolut heller ikke nogen som helst livsbetingelse at skulle gå med animalske pelse, eftersom man kan



skabe vegetabiliske pelse og klædninger, der er mindst lige så smukke og kan gøre den samme nytte. Hvorfor klæde sig „dyrisk”, når adgang til at klæde sig „menneskeligt” er blevet så let tilgængelig? Hvorfor prale med dyriske tendenser, når menneskelige tendenser er lige for døren?

Hvorfor vise sig i et „hedensk” anstrøg, når man alligevel går under navnet „kristen”? Hvorfor således i sin væremåde skabe handlinger, der er med til at sabotere ens fremtidige skæbne? Har menneskene ikke i tusinder af år lært eller fået forkyndt den evige sandhed: „Det et menneske sår, skal det høste”?

## 9. KAPITEL

Livet eller skæbnen befordres  
efter årsag og virkning

Tror man ikke det passer? Betyder denne guddommelige sætning ikke det samme som „årsag og virkning”? Er det ikke således, at en hvilken som helst handling er en årsag

til virkning? Er det ikke således, at bestemte årsager har bestemte virkninger? Man kan ikke søde noget med salt, ligesom man ikke kan salte noget med sukker.

Hvis årsag og virkning ikke således var et uadskilleligt princip, en evig lov, hvordan skulle den materialistiske videnskab da være blevet til? Er den ikke udelukkende baseret på årsag og virkning? Hvordan skulle den kunne have skabt de store goder, den har givet menneskeheden? Hvordan skulle en bil være blevet til, og hvordan skulle den kunne køre, hvis det ikke var på grund af loven for årsag og virkning? Hvordan skulle et hus blive til, hvordan skulle klæder og sko blive til uden kendskabet til årsag og virkning? Ja, hvordan skulle vor egen organisme være blevet til og opretholdt, hvis ikke den var baseret på årsag og virkning? Er ikke netop hele naturen baseret på årsag og virkning, sæd og høst? Hvorfor skulle menneskehedens handlemåde, menneskehedens sæd og høst være en undtagelse? Ser vi ikke netop en bekræftelse herpå i menneskenes daglige liv? Sås der ikke mange ukærlige handlinger, og opleves der ikke i tilsvarende grad ukærlige handlinger?

ger? Skabes der ikke mange, mange årsager til sygdomme, og er hospitalerne ikke fulde af syge mennesker? Er ikke læger og sygeplejersker fuldt optaget af at hjælpe disse? Findes der arbejdsløshed inden for dette område af den menneskelige tilværelse? Lever menneskene ikke netop i dag i frygt for en kommende krig? Hvordan skal denne krig komme, hvis ikke menneskene skaber dens årsag? Hvordan skal sorger og bekymringer opstå, hvis menneskene ikke skaber disses årsager? Hvordan skal fattigdom, nød og elendighed opstå, hvis ikke menneskene skabte deres årsag? Hvordan skal en ond eller god skæbne kunne blive til uden årsag? Intet bliver til uden årsag.

## 10. KAPITEL

Hvorfor de jordiske mennesker i dag lever i den af Kristus bebudede „dommedag”

Og hvad er så årsagen til den mørke tids-epoke, menneskene i dag lever i, og til det synkende kulturniveau, der så åbenlyst viser sig for os i menneskenes daglige væremåde?

Årsagen er udelukkende kun denne ene, at menneskeheden i øjeblikket lever i en tilstand, hvor det religiøse instinkt, det der skulle holde den menneskelige tankegang indstillet på en kærlig guddom, er degenereret og har tabt sin magt. Intelligensen, som er en „menneskelig” evne, er i forbindelse med menneskenes endnu meget fremtrædende dyriske anlæg blevet den dominerende eller førende side ved mennesket. Intelligensevnen er en neutral evne. Den bliver ledet og styret af menneskets andre mentale evner. Er mennesket endnu et meget primitivt, dyrisk menneske, bruger det sin intelligens til hjælp for sin opnåelse af sine primitive, egoistiske begær.

Er det et meget udviklet, humant menneske, bruger det sin intelligens til at få sine uselviske ønsker tilfredsstillet, hvilket vil sige ønskerne om at være til velsignelse for sin næste tilfredsstillet.

Men Jordens mennesker er endnu ikke nået så langt frem i udvikling af den humane evne, at den i forbindelse med intelligensevnen er blevet den førende. Og mennesket er derfor endnu ikke så præget af humanitet eller næstekærlighed som af intellektualiserede dyriske anlæg. Og derfor er verden i dag en opfyldelse af Kristi bebudelse af dommedagen, der skulle komme, og hvor mørket eller djævelen skulle rase i al sin væld.

## 11. KAPITEL

„ Djævlebevidsthed ” eller  
„ dyrets mærke ”

Det ufærdige, jordiske menneske er ganske vist i en krop, der selv om den endnu ikke er helt menneskelig, så dog er et fuldkom-

ment redskab, ved hvilket det kan udvikle sig til at blive til det fuldkomne „menneske i Guds billede”, men dets nedarvede dyriske tendenser behersker det endog i en større grad, end de gør hos selve dyret.

Med de dyriske tendenser intellektualiseret bliver det jordiske menneske så at sige et væsen, der er værre end dyret. Det kan udnytte sine dyriske tendenser på en meget genial måde og er derfor også blevet dyret kolossalt overlegent. Man kan derfor ikke retmæssigt sige, at det er et dyr. Dets dyriske evner overstiger tusinder ogatter tusinder af gange deres oprindelse, således som de forefindes hos dyrene. De ufærdige mennesker er altså ikke blevet til mennesker, men de er vokset langt over dyrets stadium. Vi kan derfor kun give deres bevidsthed det samme navn, som Bibelen har givet et væsen, der er symbolet på det ondes kulmination, nemlig navnet efter „djævelen”. Og vi vil kalde dette væsens bevidsthedslag „djevlebevidsthed”. Dette stadium er sædet for udfoldelsen af det ondes kulmination. Det er dette stadium eller denne intellektualiserede, dyriske bevidsthed, Bibelen også udtrykker som „dyrets

mærke". Vi vil kalde denne totale modsætning til „Guds billede" for „dyrets billede".

## 12. KAPITEL

Hvad der er nødvendigt for et menneske, der vil arbejde sig ud af „dyrets billede" og ind i „Guds billede"

At de jordiske mennesker således er mere eller mindre ufærdige, kan de absolut ikke gøre ved. Et menneskes væremåde er mindre et viljespørgsmål end det er et udviklingsspørgsmål. For mange menneskers vedkommende er ånden redebøn, men kødet er skrøbeligt. At være intolerant over for menneskene af den grund er at så en ond sæd, som man så selv senere skal høste. Og når jeg her har fremført menneskenes ufærdige tilstand, er det naturligvis ikke for at bebrejde noget som helst enkelt væsen eller nogen som helst væsensgruppe noget, men derimod udelukkende for at gi-

ve Dem et indblik i årsagen til menneskehedens nuværende skæbnetilstand. Og jeg tror, De vil være glad for, at jeg har nævnt tingene netop, som de er, og ikke har dækket noget under stolen. For det menneske, der virkelig selv vil arbejde med på sin egen udvikling, er det absolut nødvendigt, at det kommer til at se tingene lige i øjnene, og får set dem lige akkurat, som de er. Og det må således forstå, at det ufærdige menneske er som ufærdigt levende væsen mere eller mindre i dyrets billede. Og det er dette billede, det må bekæmpe. Uden denne bekæmpelse kan det ikke komme til at være i Guds billede.

### 13. KAPITEL

Hvad man forstår ved  
„Guds billede”

Og hvad er så Guds billede? Guds billede er det menneske, der elsker Gud over alle ting og sin næste som sig selv og dermed opfylder hele livsloven. Guds billede



er det menneske, der ikke kan blive vred, ikke kan blive skinsyg, ikke kan hade og forfølge, men tilgiver ethvert menneske en hvilken som helst ubehagelig påvirkning, det så end måtte have iværksat imod en. Guds billede er den absolutte, totale, fra al dyrisk tendens befriede bevidsthed og væremåde. Guds billede er det væsen, der som en sol oplyser, varmer og livgiver alle væsener omkring sig med en kulminerende kærlighed. Dette er således Guds mål og hensigt med ethvert levende væsen. Hvorfor ikke hurtigst muligt gøre plads for denne Guds førelse af sit billede i vor hjerne og hjerte ved at være med til at fjerne de fysiske og livssaboterende tendenser eller dyrets billede fra vor væremåde?

## INDHOLD

### DYRETS BILLEDE OG GUDS BILLEDE

1. kap. Forskellen på „dyr“ og „menneske“ bedømmes af ufærdige mennesker mere efter organismen eller legemet end efter mentaliteten og væremåden .. 73
2. " Det er fejlagtigt at tro, at det levende væsen er blevet til et virkeligt „menneske“, fordi det har fået det nuværende menneskelegeme ..... 74

3. kap.	Mennesket i „Guds billede efter hans lignelse” er det samme som mennesket i Guds væremåde .....	75
4. "	Det „dyriske” i det ufærdige jordiske menneskes mentalitet og væremåde .....	77
5. "	Når dyret dræber og mennesket dræber - når dyret æder andre levende væseners kød, og mennesket æder andre levende væseners kød - osv. ....	79
6. "	Menneskene formede Guddommen i „dyrets billede” .....	82
7. "	Dyrets evne til at camouflere og menneskets evne til at camouflere. Hvad er forretningsverdenen med sit gigantiske reklameområde andet end genial camouflage? .....	83
8. "	Det er ikke en livsbetingelse for mennesket at spise andre animalske væseners kød, ligesom det heller ikke er en livsbetingelse at klæde sig i animalske pelse og derved blive årsag til drab på dyr .....	86

9. kap.	Livet eller skæbnen befordres efter årsag og virkning . . . . .	87
10. "	Hvorfor de jordiske mennesker i dag lever i den af Kristus be- budede „dommedag” . . . . .	90
11. "	„Djævlebevidsthed” eller „dy- rets mærke” . . . . .	91
12. "	Hvad der er nødvendigt for et menneske, der vil arbejde sig ud af „dyrets billede” og ind i „Guds billede” . . . . .	93
13. "	Hvad man forstår ved „Guds billede” . . . . .	94